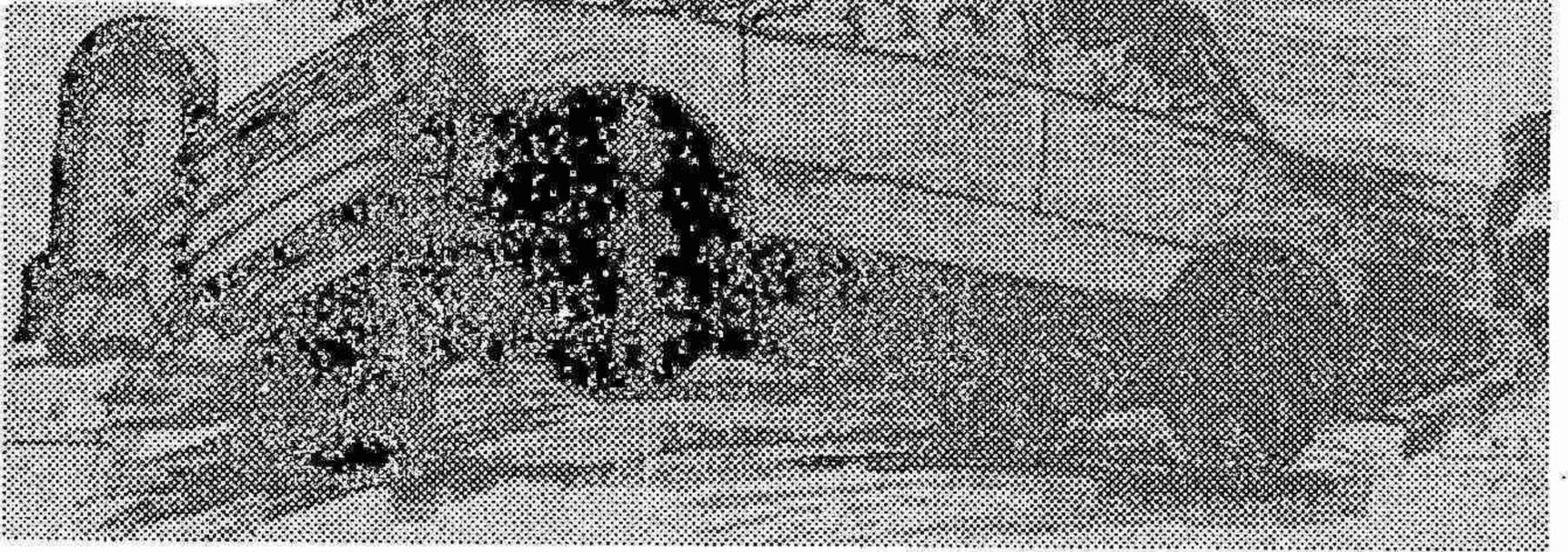

కనువివ్వా

కొండమీద దేవుడి హుండీలో వంద రూపాయల కట్టలు వరుసగా పది వేసి భక్తి పూర్వకంగా నమస్కరిచాడు భైరవయ్య! ఆ వంద రూపాయల కట్టల విలువ మొత్తం పదివేలు ! భైరవయ్యకిప్పుడు మహదానందంగా ఉంది... మనసు ప్రశాంతంగా ఉంది... స్వామి మొక్కు తు.చ. తప్పకుండా తీర్చగలిగినందుకు కొండంత తృప్తిగా ఉంది...!

భైరవయ్య తన భార్య పేర ఓ చిట్ ఫండ్ కంపెనీ నడుపుతున్నాడు. ఆ కంపెనీ తెచ్చిపెట్టే లాభాల్లో పదిశాతం స్వామికి సమర్పించు కుంటానని, కంపెనీ మొదలు పెట్టినపుడే అతను మొక్కుకున్నాడు... మొక్కుకున్న విధంగా ప్రతి సంవత్సరం కొండ మీదకు వచ్చి దేవుడి మొక్కు విధిగా తీర్చుకుంటున్నాడు భైరవయ్య !

భైరవయ్యతో బాటు భార్య మహాలక్ష్మి, పిల్లలు శేఖరం, సునీత, తమకు తోచిన కానుకలు హుండీలో వేసి బయటకు వచ్చారు. గుడి ప్రక్కగా కళ్యాణ మండపం గచ్చుమీద కుటుంబం అంతా చతికిల పడి కూర్చున్నారు. పొట్లాలు విప్పే ప్రసాదాలు

తినడం ప్రారంభించారు...! విపరీతమైన జనం మధ్య నలిగిపోకుండా... గంటల తరబడి క్యూలో నిలబడకుండా భైరవయ్య స్పెషల్ టికెట్లు తీసుకున్నాడు... భైరవయ్య కుటుంబం అంతా స్వామిని ప్రత్యేకంగా దర్శించుకున్నారు. భైరవయ్య అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో తన కంపెనీతోనూ, విడివిడిగా కుటుంబ సభ్యుల పేర్లతోనూ అభిషేకాలు చేయించాడు ! వచ్చే సంవత్సరం ఎక్కువగా లాభాలు తెచ్చిపెడితే... నీ వాటా మొక్కుబడి అయిదు శాతం పెంచుతానని స్వామికి సాగిల పడ్డాడు...!

భైరవయ్య రకరకాల వ్యాపారాలు చేశాడు... కష్టపడ్డా అతనికి వ్యాపారం చాలాకాలం కలిసి రాలేదు... తల్లి దండ్రుల్ని, బంధువుల్ని ఎదిరించి అతను మహాలక్ష్మిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. మహాలక్ష్మిని పెళ్ళి చేసుకున్న తరువాతే తనకు లక్ష్మి కలిసి వచ్చిందని అతని గట్టి నమ్మకం ! పిల్లలు పుట్టిన తరువాత కూడా అతని వ్యాపారం దినదినాభివృద్ధి చెందింది... భైరవయ్య కిప్పుడు ఏ బాధ్యతలూ లేవు... బెంగలూ లేవు...!

భార్య మహాలక్ష్మి అతని వ్యాపారానికి ముఖ్య సలహాదారురాలు ! పదేళ్ళ సునీత ఏడవ తరగతి చదువుతోంది ! పన్నెండేళ్ళ శేఖరం తొమ్మిదిలోకి అడుగుపెట్టాడు...! మొదట్నుంచీ భైరవయ్యకు భక్తి ప్రపత్తులు ఎక్కువ... రోజూ గంటకు పైగా అతను పూజగదిలో గడుపుతుంటాడు. ప్రతియేటా కొండకు రావడం, కోరికలు విన్నవించుకోవడం స్వామి మొక్కుబడి తంచనుగా చెల్లించడం అతని అలవాటు ! గుడికి సమీపంలో పావుగంటసేపు కూర్చుని... ప్రసాదాలు తిని భార్య బిడ్డలతో కారు దగ్గరకు వచ్చాడు భైరవయ్య.

కారు డ్రైవరు కనకరాజు కాలుస్తూన్న బీడిని నేలమీద పడేసి వినయంగా కారు తలుపు తీశాడు...

భైరవయ్య, మహాలక్ష్మి, సునీత వెనుకసీట్లో కూర్చున్నారు. శేఖరం, డ్రైవరు ప్రక్క ముందు సీట్లో కూర్చున్నాడు... మహాలక్ష్మి కనకరాజు చేతిలో ప్రసాదం పెట్టింది ! ప్రసాదం కళ్ళకద్దుకుని... నోట్లో వేసుకుని కారు స్టార్టు చేశాడు కనకరాజు !

త్వరగా పోనీయవోయ్ ! కొండదిగి మనం వెంగళ్రావు గారింట్లో భోజనం చేయాలి ! ఆ తరువాతే ప్రయాణం ! భైరవయ్య కనకరాజుని ఆజ్ఞాపించాడు.

“అలాగే సార్ !” యజమాని ఆజ్ఞకు బద్దుడ్ని అన్నట్టుగా కనకరాజు తల ఊపి బలంగా ఏక్కిలేటరు మీద కాళ్ళు వేశాడు !

వెంగళ్రావు, భైరవయ్య ఒకప్పుడు కలిసి వ్యాపారం చేశారు. భైరవయ్యకున్న మిశ్రుల్లో వెంగళ్రావు ముఖ్యుడు. అతను ఈ వూళ్ళోనే స్థిరపడ్డాడు... భైరవయ్య కొండకు వచ్చినపుడల్లా వెంగళ్రావు ఇంట్లో భోజనం చేయడం ఆనవాయితీ!

మిట్ట మధ్యాహ్నం కావస్తోంది !

నెత్తి మీద సూర్యుడు నిప్పులు చెరిగే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు...!

కారు ముందుకు పరుగెడుతోంది.

ఘాట్ రోడ్డు మీద మెలికలు తిరుగుతూ కొండ పైనుండి సర్రున క్రిందికి దూసుకుపోతూంది! కనకరాజుకూ ఆకలిగా ఉందేమో హుషారుగా

కారును పరుగెట్టిస్తున్నాడు !

రోడ్డు ప్రక్క చుట్టూ ఏత్తైన కొండలు... అగాధమైన లోయలు... కొండలమీద గుబురుగా దట్టంగా పెరిగిన పచ్చటి వృక్ష సంపద ! ఆ చెట్ల మధ్య నుంచి కొండపైకి ప్రాకిన విద్యుత్తు, టెలిఫోన్ తీగలు ! ఇరువైపులా రాళ్ళ పిన్నింగు గోడతో, మైళ్ళ దూరం ఎంతో శ్రమకోర్చి నున్నగా, సన్నగా త్రాచులా మెలికలు తిరిగేలా నిర్మించిన ఘాట్ రోడ్డు...!

భైరవయ్య కారు అద్దాల్లోంచి సాలోచనగా బయటకు చూస్తున్నాడు... ముందు సీట్లో శేఖరం, కొండల మధ్య చక్రం కట్టినట్టుగా ఎగురుతూన్న తెల్లటి పిట్టల్ని చెల్లెలికి చూపిస్తున్నాడు. సునీత సంభ్రమంగా ఆ పిట్టల్ని చూస్తూ చప్పట్లు కొడుతోంది !

కనకరాజు కారుని సర్రుమంటూ ముందుకు పరుగెట్టిస్తూనే ఉన్నాడు ! కారు ఓ మలుపు తిరిగింది... కనకరాజు చటుక్కున తల వెనక్కి తిప్పాడు ! భైరవయ్య ముఖంలోకి భయంగా చూశాడు...!

అయ్యగారూ ! కారుకి బ్రేకులు పనిచేయడం లేదుసార్ !”

భైరవయ్య గుండె గుభిల్లు మంది ! అతని ముఖంలో భయం, అందోళన ! మహాలక్ష్మి ముఖం తెల్లగా వాలిపోయింది... పిల్లలిద్దరూ బెదురు కళ్ళతో చూశారు !

బ్రేకులు పని చేయకపోవడం ఏమిట్రా ? వచ్చేటప్పుడు సరిగానే ఉన్నాయి కదా ! భైరవయ్య అలజడివగా ఆత్రంగా అన్నాడు.

“ఏమోసార్ ! వచ్చేటప్పుడు బాగానే ఉన్నాయండి !” కనకరాజు కంఠంలోనూ కలవర పాటు... కంగారు ! అతను దృష్టంతా రోడ్డు మీదకు నిలిపి స్టీరింగు అతి జాగ్రత్తగా తిప్పుతున్నాడు.

కారు అరవై మైళ్ళ వేగంతో క్రిందికి జారి పోతోంది... మలుపులు తిరుగుతోంది ! కనకరాజు బ్రేకుల మీద మళ్ళీ కాళ్ళు వేశాడు... ఫలితం కనిపించలేదు ! మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు ! మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు ! బ్రేకులు పడలేదు... అతను

నిస్సహాయంగా భైరవయ్యముఖంలోకి చూశాడు...!

భైరవయ్యకు అప్పటికే గుండె బేజారేత్తి పోయింది ! ఎంతలో ఎంత ప్రమాదం ముంచుకొచ్చింది ? స్వామీ...! నేనేమైనా అపచారం చేశానా ? నన్ను క్షమించు ! ఈ గండం తప్పించు ! అతను కొండమీద దేవుణ్ణి మనసులో పదే పదే వేడుకుంటున్నాడు... చెంపలు వాయింతుకుంటున్నాడు... భార్య మహాలక్ష్మి కూడా భయంతో బిగుసుకుపోతూ, గొంతువిప్పి భగవన్నామ స్మరణ చేస్తోంది ! తల్లి మాట మీద పిల్లలు కూడా చేతులు జోడించారు !

కనకరాజు నిశ్చలంగా కారు నడుపుతూన్నాడు. మలుపులు వచ్చినపుడు మనిషి చాకచక్యంగా ఊపిరి ఉగ్గబెట్టి మరీ డ్రైవు చేస్తున్నాడు. ఎదురుగా ప్రభుత్వ జీపు కాబోలు ఒకటి దూసుకువస్తోంది ! భైరవయ్య భార్య భుజం మీద చేయివేశాడు... అతని చేయి సన్నగా వణుకుతోంది.!

ఏమాత్రం ప్రమాదం జరిగినా కారు రెండువేల అడుగుల క్రిందికి లోయలోకి దొర్లిపోతుంది !

తన భార్య, బిడ్డలు బలవన్మరణంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటారు !

తను కూడా సంపాదించుకున్న ఆస్తి, అంతస్తు గౌరవం, హోదా ఆన్నీ అనుభవించకుండానే అన్యాయంగా కళ్లుమూస్తాడు ! అమ్మో !

భైరవయ్య ఊహలు పిచ్చిగా అరుస్తున్నాయి!

“ఒరేయ్ ! కనకరాజు ! ఎలా డ్రైవు చేస్తావో ! ఏమో అంతా నీ చేతుల్లోనే ఉంది !” భైరవయ్య ముందుకు వంగి భయం భయంగా అన్నాడు...

‘అవునా బాబూ ! మా ప్రాణాలు నీ గుప్పెట్లోనే ఉన్నాయి ! నువ్వే మమ్మల్ని రక్షించాలి !’ మహాలక్ష్మి కూడా గద్గద స్వరంతో అంది !

“మీరేం భయపడకండి అమ్మగారూ ! మిమ్మల్ని క్షేమంగా కొండక్రిందకు చేర్చే పూచీ నాది !”

కనకరాజు అభయమిచ్చినట్లుగా అన్నాడు... అన్నట్లుగానే ఎదురుగా వస్తోన్న జీపుకు ఒడుపుగా దారి యిచ్చి ముందుకు పోనిచ్చాడు !

కారు పిచ్చెక్కిన దానిలా పరుగెడుతూనే ఉంది ! బ్రేకులు వేస్తోన్నా ఆగకుండా... అడ్డా అదుపూ లేకుండా నున్నటి సన్నటి రోడ్డు మీద క్రిందికి జారిపోతోంది !

ఎదురుగా రెండు టూరిస్టు బస్సులు పెద్దగా హారను కొడుతూ వస్తున్నాయి ! భైరవయ్య కుటుంబం కారులో ప్రాణాలు బిగబట్టుకుని కూర్చున్నారు ! ఎవరి ముఖాల్లోనూ జీవకళ లేదు ! కనకరాజు ముఖం నిండా చెమట పట్టింది...! భైరవయ్య భార్యబిడ్డలకి భైరవచనాలు పలుకుతున్నాడు.

“ఒరేయ్ కనకరాజూ ! అంతా నీదే భారం ! మాకు నువ్వే దిక్కు ! ఓ పది నిముషాల్లో కొండదిగిపోతాం ! కొండ దిగిన తరువాత నువ్వు కోరినంత డబ్బిస్తాను... నీ జీతం పెంచుతాను... నీ కూతురి పెళ్ళి దగ్గరుండి నేనే చేయిస్తాను ! నీ కొడుకు చదువుకు పెట్టుబడి నేనే పెడతాను... మమ్మల్ని సురక్షితంగా క్రిందకి చేర్చు...”

భైరవయ్యలో ప్రాణభయం పరాకష్టనందు కుంటోంది ! కనకరాజు భుజం మీద చేయివేసి... వణుకుతూన్న కంఠంతో మరీ వాగ్దానం చేశాడు !

కనకరాజు మాట్లాడలేదు... కారుని లాగి పట్టినట్లుగా నడుపుతూనే ఉన్నాడు ! టూరిస్టు బస్సులు పెద్ద రౌదపెడుతూ ఎదురుగా వచ్చేశాయి ! భయంతో అందరూ కళ్ళు మూసుకున్నారు కొండను డీకొన్నట్టు పెద్ద శబ్దం ! పిల్లలిద్దరూ అదిరిపడుతూ కెవ్వుమన్నారు ! భైరవయ్య స్పృహ కోల్పోతున్న వాడిలా పక్కకు వాలిపోయాడు ! రాతి ఫిన్సింగు గోడను రాసుకుంటూ కారు ముందు దూసుకు పోయింది ! కనకరాజు చాలా తెగువగా... తృటిలో టూరిస్టు బస్సుల్ని తప్పించాడు...!

భైరవయ్య గుండెలమీద చేయి వేసుకున్నాడు ! ప్రమాదం తప్పినందుకు, తప్పించినందుకు అతను కనకరాజును కారులోనే కౌగిలించుకున్నంత పని చేశాడు...

మరో అయిదు నిముషాల్లో కారు కొండ క్రిందకు వచ్చేసింది ! కనకరాజు కారుని చిన్న రాళ్ళ గుట్టకు డీకొట్టి అతి లాఘవంగా నిలబెట్టాడు !

భైరవయ్య మనసు కుదుటపడింది. ప్రమాదం తప్పించినందుకు, కనకరాజు రెండు చేతులూ పట్టుకుని కన్నీళ్ళు కార్చేసింది మహాలక్ష్మి ! ఆమె కొండమీద దేవుడికి కనకరాజుకి ఒకేసారి రెండు చేతులూ జోడించింది ! బెదిరిపోయిన పిల్లలూ బిగ్గరగా ఏడ్చి తల్లికి అంటుకుపోయారు !

“ఒరేయి కనకరాజు ! ఇవిగోరా ! ఈ వెయ్యి రూపాయలు తీసుకో ! ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత మరో వెయ్యి ఇస్తాను ! కారులో నేను నీకు వాగ్ధానం చేసిన అన్ని మాటలు నెరవేర్చుకుంటాను... ఈ రోజున నన్నూ నా కుటుంబాన్ని రక్షించావు ! మా జీవితాల్ని నిలబెట్టావు ! నువ్వు ఏ మాత్రం అజాగ్రత్తగా నడిపినా మా బ్రతుకులు ఈ పాటికి తెల్లారిపోయేవి ! కొండమీద ఆ దేవుడే కాదురా ! నువ్వు దేవుడివే ! నువ్వు దేవుడివే !” భైరవయ్య అమాంతం కనకరాజుని అలింగనం చేసుకుని వెయ్యి రూపాయలు చేతిలో పెట్టాడు.

కనకరాజు డబ్బు తీసుకోలేదు. అతని కళ్ళ వెంట కన్నీళ్ళు జలజలా రాలుతున్నాయి ! మనిషి నిలువెల్లా కంపించిపోతున్నాడు ! మాటలకోసం తడుముకుంటున్నాడు ! మనిషి ముకుళించుకు పోతున్నాడు !

“అయ్యా ! నన్ను క్షమించండయ్యా ! నేను దేవుణ్ణి కాదు... మామూలు మనిషిని ఆకలి దప్పులకి... అవసరాలకి, కోపతాపాలకి, లొంగిపోయే అల్పుణ్ణి... అర్చకుణ్ణి ! నాకీ డబ్బు వద్దయ్యా.

కొండకు బయలుదేరే ముందు మిమ్మల్ని మూడొందలు జీతం ఎద్వాన్సుగా అడిగానయ్యా ! మీరు కసురుకున్నారు. కోపగించుకున్నారు. నా భార్యని పెద్ద డాక్టరుకి చూపించాలని నిజంగా కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకున్నా... కట్టు కథలు చెప్పాద్దని, నన్ను తిట్టిపోశారు ! నా భార్యని అలా అనారోగ్యం తోనే వదిలేసి మీతో కొండకు వచ్చేశానయ్య ! నా ఆడదే జబ్బుతో నాకు దూరమైతే... నా కుటుంబం ఏమవు ద్దోనని భయం వేసింది ! పదేళ్లుగా మీ డ్రైవరుగా పనిచేస్తున్నా... నా మాట మీరెందుకు నమ్మటంలేదో నా అవసరం మీరెందుకు

గుర్తించడం లేదో... అర్థం కాలేదు ! నామీద నాకే కోపం వచ్చిందయ్య ! ఆ కోపం మీ మీద తీర్చుకోవాలని పించిదయ్య అందుకే కారుకి బ్రేకులు పడటం లేదని అబద్ధం చెప్పాను. అందుకు అనువుగా నటించి మిమ్మల్ని భయపెట్టాను ! ఇప్పుడు నా తప్పేమిటో నాకు తెలిసిందయ్య ! అమ్మగారూ... పిల్లలూ ప్రాణభయం తో ఎంత ఉగ్గబెట్టుకుపోయారో కళ్ళారా చూశాను... కొంద దిగిన తరువాత నన్నో దేవుడిలా పొగుడుతూ ఎందుకు దణ్ణాలు పెడతున్నారో... అదీ ఈ కళ్ళతోనే చూశానయ్య ! కేవలం డబ్బుకోసం... కక్షతో అవకాశం చూసి మిమ్మల్ని భయపెట్టాను... ద్వేషంతో హింసబెట్టాను ! ఇది చాలా తప్పనిపించిందయ్య ! నా మనస్సాక్షి నా పాపాన్ని నిలబెట్టి అడిగిందయ్య ! అందుకే నా నేరం ఒప్పేసుకుంటున్నాను... నన్ను కొట్టండి... తిట్టండి... పనిలోంచి తీసేసి బయటకు పొమ్మనండి ! సంతోషంగా బయటకు పోతానయ్య ! బయటికి పోతాను !” కనకరాజు భైరవయ్య కాళ్ళమీద పడిపోయాడు... మహాలక్ష్మి భర్తని కనకరాజుని బిత్తరపోయి చూస్తోంది ! భైరవయ్య నిర్వికారంగా ఉండిపోయాడు...!

ఇంతసేపూ తనూ, తన కుటుంబం అనుభవించిన బాధ... భయం... ఆందోళన అన్నీ కనకరాజు కల్పించినవేనా ? కారుకి బ్రేకులు నిజంగా చెడిపోలేదా ? అతనికి విలువైన సత్యమేదో బోధపడి నట్లయింది...

“కనకరాజు”! నీ అవసరాన్ని... కష్టాన్ని గుర్తించకపోవడం... నాదే తప్పు ! నీలోనూ దేవుడున్నాడు... ఆ దేవుడు నాకు ఇప్పుడిప్పుడే కనపడుతున్నాడు. కనువిప్పు కలిగిస్తున్నాడు. ఈ వెయ్యిరూపాయలూ నీ దగ్గరే ఉంచు !” కనకరాజుని రెండు చేతులతోనూ ఆప్యాయంగా లేవదీసి కారు దగ్గరకు నడిపించాడు భైరవయ్య...!

ఆంధ్రసచిత్ర వార పత్రిక

6-2-1987